

[Leonhard Hansen.]

dengang. Hvorfor dyrker Landbruget saa ikke de Sager, man har Brug for her i Landet? I Fjor blev der sagt, at det var for sent, til at man kunde komme ind paa den Opgave. Og det er til syvende og sidst Grunden til, at man nu kommer med Forslag om at forlænge Loven, idet det var for sent i 1935, og Loven udløber for tidligt i Aar, nemlig den 1. April 1936. Derfor behøver ingen at komme her op og rette Spørgsmaal om, hvad Nytte denne Lov har gjort. Loven foreslaas forlænget, fordi den har virket for kort. Det har været for længe, inden det kom til Offentlighedens Bevidsthed, at man gennem denne Lov kunde faa Tilskud, hvorved der kunde skabes Merbeskæftigelse.

Formanden: Den sidste ærede Taler anvendte i sine Bemærkninger her fra denne Talerstol Udtrykket „skraale op“. Dette Udtryk maa jeg paatale, og jeg forlanger, at det ikke gentages.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Under Finanslovdebatten gav jeg Oplysning om, at den Lov, om hvis Forlængelse vi her forhandler, ikke havde været anvendt. Jeg gav ogsaa Oplysning om Aarsagen hertil. Derfor begriber jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Elgaard, der foruden at være Medlem af dette høje Ting, tilmed er Medlem af det Udvalg, der er nedsat af Rigsdagen, og der har faaet udtrykkelig Besked paa, at Loven ikke har været anvendt og om Aarsagerne dertil, gentager sine Forespørgsler. Det vidner om en vis Fatigdom paa Argumenter i Diskussionen om Rimeligheden af at forlænge Lovens Gyldighed, at man griber til den Slags Ting.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen vil jeg gerne sige, at jeg kan se mindst lige saa meget som det ærede Medlem i alle de Problemer, men de skal drøftes hver til sin Tid. Man kan ikke lave Labskovs ud af det hele.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gregersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gregersen: Det var en noget ejendommeligt Begrundelse, det ærede Medlem Hr.

Leonhard Hansen til sidst gav for, at man nu skulde forlænge Lovens Gyldighed. Han udtalte, at han havde hørt sige i vide Kredse, at Landbruget havde faaet langt mere, end der kunde tilkomme det, og derefter anbefaler han et Lovforslag, om hvilket Socialministeren nu siger, at den Million Kroner, der bevilges ved dette Lovforslag, skal gaa til Landbruget. Jeg synes, det er en meget daarlig moralsk Begrundelse for at forlænge den Lovs Gyldighed, og jeg er blevet mere og mere overbevist om, at Lovforslaget ikke skal føres igennem her i Rigsdagen. Naar det ærede Medlem anfører over for mig, at vi altid siger: det kan ikke nytte, tror jeg det ærede Medlem svæver for langt ud. Vi maa holde os til den Sag, vi drøfter her i Dag. Det har det ærede Medlem ogsaa selv gjort gældende. Jeg har paavist, at denne Lov har ikke nyttet noget som helst. Det er sagt Gang paa Gang, at der er ikke udbetalt noget efter Loven, ikke kommet for en Øre Arbejde i Gang efter den Lov. Naar Forsøget saaledes er mislykket, godtgør det, at Loven ikke har nyttet noget. Og det hjælper saamaend heller ikke noget, at man forlænger dens Gyldighed med 3 Aar og lader denne Bevilling paa 1 Mill. Kr. blive staaende. Men det skulde interessere mig at høre det ærede Medlem endnu en Gang begrunde Lovforslagets Paakrævet paa den Maade, han gjorde sidste Gang, og om han vil fastholde, at Landbruget har faaet langt mere, end der tilkommer det, og derfor skal det have 1 Mill. Kr. mere.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg vil protestere mod det ærede Medlem Hr. Gregersens Paastand om, at dette Forsøg er mislykkedes. Der har overhovedet for Landbrugets Vedkommende ikke foreligget Mulighed for at gøre noget som helst Forsøg. Det ved det ærede Medlem, og derfor ved det ærede Medlem ogsaa, at det er fuldkommen i Strid med Sandheden, naar han siger, at Forsøget er mislykket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Jeg vil gerne stille det direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr.